
Shri Sharada Shatashlokistavah

श्रीशारदाशतश्लोकीस्तवः

Document Information

Text title : shAradAshatashlokIstavaH

File name : shAradAshatashlokIstavaH.itx

Category : devii, sachchidAnanda-shivAbhinava-nRisiMhabhAratI, devI, sarasvatI, shataka, stava

Location : doc_devii

Author : Sachchidananda Shivabhinava Nrisimha Bharati Swamigal

Proofread by : PSA Easwaran psawaswaran

Latest update : November 9, 2018

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 22, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Sharada Shatashlokistavah

श्रीशारदाशतश्लोकीस्तवः

करोतु पदविन्यासान्कमलासनकामिनी ।
जिह्वाग्रे मम कारुण्याज्जितयन्द्रायुतप्रभा ॥ १ ॥

पापेऽपि शारदाम्भ त्वं कृत्वा बहुकृपां मयि ।
गरीयसीं यापि वाञ्छां पूरयाशु कृपानिधे ॥ २ ॥

अङ्गुलिस्त्वद्गदनाम्बुजमुल्लेधैः स्तोतुमार्यजनलुब्धैः ।
प्रतिभां प्रयच्छ मलयं करुणाजलधे पयोजलवजाये ॥ ३ ॥

यम्पकसुमकोरकयुक्वडितमृगीप्रेक्षाणेन संयुक्तम् ।
शुकुकेकिनिनदृष्टं वनमिव तव भाति वदनाब्जम् ॥ ४ ॥

नासिकाभ्यवरशाभया युतं भञ्जरीटभगयुग्मभूषितम् ।
पङ्कवभिम्बङ्गलसंयुतं शिवे भाति भूरुड्ठवाननं तव ॥ ५ ॥

भक्तकेडिकुलतोषणप्रतं पद्मसम्भवलुट्टम्भराश्रितम् ।
गद्यपद्यमयवारिसन्देहन्मेघवत्तव मुपं विभाति मे ॥ ६ ॥

नेत्रोत्पलालङ्कृतमध्यभागं भ्रूवल्लिकाभम्भरपङ्क्तिरभ्यम् ।
पक्ष्माविशैवालयुतं विभाति तवास्यमेतत्सरसीव वाणि ॥ ७ ॥

सुस्रित्विकातोरणशोभमानं विशालङ्गालाङ्गणारभ्यरभ्यम् ।
उत्तुङ्गमाणिङ्गयकिरीटलभ्यं विभाति वेश्मेव तवाम्भ वङ्गम् ॥ ८ ॥

नयनजषयुतोऽयं दन्तमुक्ताङ्गुलाढ्यो
दशनवसननामश्रीप्रवालप्रभायुङ् ।
प्रतिपदमभिवृद्धैः कान्तिपूरैः समेतः
शरधिरिव विभाति त्वन्मुपं वाङ्गसवित्रि ॥ ९ ॥

कलय कलिविमोक्तं कालकालानुजाते
कलय शुभसमृद्धिं भूमिमध्येऽपिलेऽस्मिन् ।

कलय रुचिसमृद्धिं स्वस्वधर्मं जनानां

कलय सुभसमृद्धिं स्वस्वधर्मं रतानाम् ॥ १० ॥

स्फुर लुट्यसरोजे शारदे शुभवर्णो

कलशममृतपूर्णां मालिकां बोधमुद्राम् ।

सरसिजनिभडस्तैर्बिभ्रती पुस्तकं य

प्रातलुट्यमच्छं कुर्वती तूर्णमेव ॥ ११ ॥

पालय मां करुणाब्धे परिवारयुतं त्विडापि शृङ्गाद्रौ ।

शारदशशिनिभवदने वरदे लघु शारदे सदये ॥ १२ ॥

अैन्द्रीमाशामैन्दवीं वा कलामि-

त्यादौ बीजं जातु मातस्त्वदीयम् ।

व्याजान्ना यो व्याहरेत्तस्य वङ्गा-

दिव्या वायो निःसरन्त्यप्रयत्नात् ॥ १३ ॥

शारदे तव पदाम्बुजयुग्मं बोधपुष्परसपूर्वमजस्रम् ।

मामकं लुट्यसंज्ञकमीशे नैव मुञ्चतु सरः करुणाब्धे ॥ १४ ॥

कथितानि मदीप्सितानि मातर्मुडुरगे तव शारदाम्बिके त्वम् ।

न हि पूरयसे यिरायसे किं मद्दौघात्किमु शक्त्यभावतो वा ॥ १५ ॥

अथैव मत्प्रार्थितमम्भ दद्या यद्वि त्वपारां करुणां विधाय ।

वेलाविडीनं सुभमापूयां हि नैवात्र सन्नेडलवोऽपि कश्चित् ॥ १६ ॥

कमनीयकवित्वदां जवाद्रमणीयाम्बुजतुल्यपद्युताम् ।

शमनीयभयापडारिणीं रमणीं पद्मभवस्य भावये ॥ १७ ॥

काङ्क्षे कमलजकामिनि कमनीयैः पदानिदुरुम्भैः ।

स्तोतुं वायां निकरं स्वायत्तं कलय जगदम्भ ॥ १८ ॥

कामं मम ह्यलतले लिभतु लिपिं द्युःखदां विधिः सततम् ।

नाडं बिभेमि मातर्लुम्पामि त्वत्पदाब्जशरजसा ताम् ॥ १९ ॥

किं कल्पवृक्षमुष्यैः किं करधृतमेरुणा शिवेनापि ।

किं कमलया य लुटि येत्किङ्करसर्वेष्टदा वाणी ॥ २० ॥

तुङ्गातटनिकटयरं भृङ्गावलिगर्वडरशयणशिकुरम् ।

श्रीशारदाभिधानं भाग्यं मम जयति शृङ्गाशैलाग्रे ॥ २१ ॥

निरणायि मया समस्तशास्त्रा-

एयपि वीक्ष्य प्राणार्तिहारि लोके ।

प्रविधाय तवाङ्घ्रिपङ्कजात्

न परं वस्त्विति वाणि निश्चितं तत् ॥ २२ ॥

पद्मासनासि भलु भारति वागधीशे

पद्मासनप्रियतमे करलग्नपद्मे ।

मत्तं मनोऽम्बुजमखो स्वयमेव मातः

श्रीशारदाम्ब विजडासि किमत्र वाच्यम् ॥ २३ ॥

आनीय द्विव्यकुसुमानि किरन्ति लोका

ये त्वत्पदाब्जयुगलं वयसां सवित्रि ।

तान्प्राप्तराजपदवींस्तरसा किरन्ति

पौराङ्गनाः कुसुमलाजयथेन नूनम् ॥ २४ ॥

आज्ञासीद्गौरवी मे तव भलु करुणावारिधिः शारदाम्बा

साष्टाङ्गं योगमारादुपदिशति भवानौरसः सूनुरस्याः ।

धृत्यप्यद्यापि मातर्न छि भलु करुणा जायते मय्यनाथे

किं वा कुर्या वदाम्ब प्राणतभयदरे शारदे यापलोऽलम् ॥ २५ ॥

नाढं निगूढ्य करणानि सरोजजात-

जाये त्वदीयपदपङ्कजयोर्छि सेवाम् ।

शङ्कोमि कर्तुमलसाज्ञाशिषामणिर्य-

त्तस्मान्निसर्गकरुणां कुरु मय्यनाथे ॥ २६ ॥

वाणि सरस्वति भारति वाग्वादिनि वारिजातजनिजाये ।

काश्मीरपुरनिवासिनि कामितङ्गलवृन्दधायिनि नमस्ते ॥ २७ ॥

शरणं त्वय्यरणं मे नान्यद्वाग्देवि निश्चितं त्वेतत् ।

तस्मात्कुरु करुणां मय्यन्यशरणे द्रुतं मातः ॥ २८ ॥

शरदभ्रसदभ्रवस्त्रवीता करदूरीकृतपङ्कजाभिमाना ।

थरणाम्बुजलग्ननाकिमौलिविर्वरदा स्यान्मम शारदा दयाद्रा ॥ २९ ॥

स्थापय नरकेषु सदाप्यथ सुभकाष्ठासु द्विव्यलोकेषु ।

न छि तत्र मे विचारः परं तु चित्तं तवाङ्घ्रिगतमस्तु ॥ ३० ॥

शृङ्गाद्रिवासलोले भृङ्गाडङ्गारिहारिक्यभारे ।

तुङ्गातीरविहारे गङ्गाधरसोदरि प्रसीद मम ॥ ३१ ॥
 ऋष्यशृङ्गजनिभूमिविभूषे कश्यपादिमुनिवन्दितपादे ।
 पश्यद्दृग्निमुभपालनलोले वश्यपङ्कजभवेऽव सदा माम् ॥ ३२ ॥
 कम्बुदम्बरनिवर्तककण्ठामम्बुधिं निरवधि करुणयाः ।
 अम्बुदप्रतिभकेशसमूढामम्बुजोद्भवसर्षीं कलयेऽहम् ॥ ३३ ॥
 भर्मगर्वह्रस्वसंभननाभां शर्मदां पदसरोजनतेभ्यः ।
 कर्मभक्तिमुष्णपद्भुतिगम्यां कुर्महे मनसि पद्मज्जयाम् ॥ ३४ ॥
 शम्भुसोदरि शशाङ्कनिभास्ये मन्दबुद्धिविततेरपि शीघ्रम् ।
 वाक्प्रदायिनि कृपामृतराशे शृङ्गशैलववसाविलोले ॥ ३५ ॥
 तुष्टिमेढि वयसां जननि त्वं मद्भुतेन विधिनाऽविधिना वा ।
 अैञ्जपेन परिपूरय वाञ्छां मामर्की य मडतीमपि शीघ्रम् ॥ ३६ ॥
 तवौरसं सूनुमलो त्वदीयभक्ताग्रगण्या मम देशिकेन्द्राः ।
 प्राङ्मुख्यतोऽतो मयि शारदाम्भ पाप्यग्रगण्येऽपि दया विधेया ॥ ३७ ॥
 तवौरसं मां सुतमाङ्गर्यास्त्वत्यादभक्ताग्रसरा यतोऽतः ।
 सोढ्वा मदीयान्सकलापराधान्पुरो भवाम्बाशु गिरां सवित्रि ॥ ३८ ॥
 भक्तेष्टपाथोनिधिपूर्वायन्द्रः कवित्वमाकन्दवसन्तकालः ।
 जाज्यान्धकारप्रजपद्मभन्धुरम्भ प्रणामस्तव पादपद्मे ॥ ३९ ॥
 मुष्णाम्बुजं भातु जगज्जनन्या हृदम्बुजे मे जितयन्द्रभिम्भम् ।
 रदाम्भराधःकृतपद्विम्भं मडाघविध्वंसनयञ्चवज्रम् ॥ ४० ॥
 यानेन हंसं वदनेन यन्द्रं श्रोणीभराश्चैलपतिं य कामम् ।
 काञ्चिद्भ्रसन्तीं कलये हृदम्बुजे यन्द्रार्धराजद्वरकेशपाशाम् ॥ ४१ ॥
 विस्मृत्य देहादिकमम्भ सम्यक्समुच्चरस्तावकमन्त्रराजम् ।
 तुङ्गानदीपुण्यतटे कदाहं सुसैकते स्वैरगतिर्भवामि ॥ ४२ ॥
 श्रीशादिसंसेवितपादपद्मे श्रीबोधदानप्रतभद्ददीक्षे ।
 श्रीकण्ठसोदर्यमितानुकम्पे श्रीशारदाम्बाशु कृपां कुरुष्व ॥ ४३ ॥
 हृधानि पधानि विनिःसरन्ति त्वद्दृग्निस्मूजकवक्त्रपद्मात् ।
 विना प्रयत्नं तरसा न चित्रं त्वमम्भ यस्माद्भयसां सवित्री ॥ ४४ ॥

गमागमविवर्जितैरसुभिरन्तरङ्गोऽनिशं

गजास्यगुडनन्दिभिः सुखरैर्मुंदा यिन्तिते ।

गजाजिनधरानुजे गलिततृषण्णलोकेक्षिते

गतिं मम शुभां मतिं सपदि देहि वागीश्वरि ॥ ४५ ॥

जलोद्भवजलामिनि प्रणतसौम्यभूमप्रदे

जडत्वविनिवारणप्रतनिषक्तयेतोऽम्भुजे ।

जगत्त्रयनिवासिभिः सततसेव्यपादाम्भुजे

जगज्जननि शारदे जनय सौम्यमत्यद्भुतम् ॥ ४६ ॥

मदेभगमनेऽवने नतततेरनेकैः सुभै-

रनारतमजामितं प्रवण्डुत्सरोजेऽम्बिके ।

कुतो मयि कृपा न ते प्रसरति प्रसन्ने वद

प्रपञ्चजननप्रभुप्रणयिनि प्रपद्येऽद्य कम् ॥ ४७ ॥

कदा वा श्रुङ्गाद्रौ विमलतरतुङ्गापरिसरे

वसन्मातर्वायां शिरसि निदधानोऽञ्जलिपुटम् ।

गिरां देवि ब्राह्मि प्रणतवरदे भारति जवा-

त्प्रसीदिति कोशन्निमिषमिव नेष्यामि दिवसान् ॥ ४८ ॥

जगन्नाथं गङ्गा विविधवृजिनोद्यैः परिवृतं

यथाऽरक्षत्पूर्वं सकलमपि उत्वाऽऽशु दुरितम् ।

पुनश्चान्ते दत्त्वा करसरसिञ्जं पूर्णकृपया

जनैः सदृभिः प्रायां परमपदवीं प्रापितवती ॥ ४९ ॥

तथा शान्तं पापं सकलमपि कृत्वा मम जवा-

द्भृद्भूमोजे लग्नं कुरु तव पदाम्भोरुलयुगम् ।

कराम्भोजे पश्चात्परमकृपया देवि वयसां

प्रदत्त्वाऽऽलम्भं मां गमय पदवीं निर्मलतराम् ॥ ५० ॥

दवीयांसं त्वेनं परमकृपया देशिकमुष्मा-

त्समानीयाम्भ त्वं तव पदपयोजातनिकटम् ।

अवित्वाऽऽपीयन्तं समयमधुना देवि भजसे

यदौदास्यं तर्हि त्रिजगति ममान्यां वद गतिम् ॥ ५१ ॥

कामं सन्तु सुरा निरन्तरनिजध्यानार्थनाकारिणो

लोकान्स्वेप्सितसर्वसौम्यसङ्घिताः कर्तुं जगत्यां किल ।

पूजाध्यानजपादिगन्धरहितांस्त्रातुं पुनस्त्वां विना
नान्यदैवतमस्तिपद्मजमनःपद्मार्भकार्कप्रभे ॥ ५२ ॥

कारुण्यं मयि धेहि मातरनिशं पद्मोद्भवप्रेयसि
प्रारब्धं मम दृष्टमाशु शमय प्रज्ञां शुभां यच्च मे ।
कर्तुं काव्यययं रसौघभरितं शक्तिं दृढां भक्तिम-
ध्यंऽसञ्चयवारिणीं तव पदाभोजे कृपाभोनिधे ॥ ५३ ॥

कुर्यामद्य किमम्भ भक्तिरहितः पूजा जपं तर्पणं
किं वैराग्यविवेकगन्धरहितः कुर्यां विचारं श्रुतेः ।
किं योगं प्रकरोमि यञ्चलमनाः शृङ्गाद्रिवासप्रिये
त्वत्पादप्रणतिं विहाय न गतिर्मन्व्या गिरां देवते ॥ ५४ ॥

जल्यान्नैव कदापि तावकपदं मातर्भनो मामकं
मान्ध्यान्तनिवारणोद्यतदिनेशाभर्वगर्वावलि ।
गौरीनाथरमाधवाब्जभवनैः सम्भाव्यमानं मुदा
वाक्यातुर्यविधानलब्धसुयशःसम्पूरिताशामुभम् ॥ ५५ ॥

तुङ्गातीरविहारसक्तदृष्टये शृङ्गारजन्मावने
गङ्गाधारिभुभामरेन्द्रविन्दुतेऽनङ्गाहितापद्धरे ।
सङ्गातीतमनोविहारसिद्धे गङ्गातरङ्गायिता
भृङ्गाडङ्कृतिभेददक्षयिकुरे तुङ्गागिरो देहि मे ॥ ५६ ॥

त्वत्पादाभ्युज्ज्वलनामलुटयाम्भोजातशुद्धिर्जनः
स्वर्गं रौरवमेव वेत्ति कमलानाथास्पदं दुःखदम् ।
कारागारमवैति यन्द्रनगरं वाग्देवि किं वार्णै-
र्दृश्यं सर्वमुदीक्षते स हि पुना रज्जूरगाद्यैः समम् ॥ ५७ ॥

त्वत्पादाभ्युत्थं विहाय शरणां नास्त्येव मेऽन्यद्व्युत्थं
वायां देवि कृपापयोजलनिधे कुत्रापि वा स्थापय ।
अप्यूर्ध्वं ध्रुवमाण्डलादथ कृष्णान्द्राध्यधस्तत्र मे
त्वन्मस्तैडिकपारलौकिकभरस्त्वासे न कापि व्यथा ॥ ५८ ॥

त्वत्पादाभ्युत्थं लुटाभ्यसरसिस्थ्याद्रूढमूलं यदा
वङ्त्राब्जे त्वमिवाम्भ पद्मनिलया तिष्ठेद्गुले निश्चला ।
कीर्तिर्यास्यति द्विक्तटानपि नृपैः सम्पूज्यता स्यात्तदा
वादे सर्वनयेष्वपि प्रतिभटान्दूरीकरोत्येव हि ॥ ५९ ॥

मातस्त्वत्पदवैभवं निगदितुं प्रारभ्य नागेश्वरा-
 स्वप्राचार्यकवीन्दुशेभरदिनेशाधाः प्रभञ्जा मुहुः ।
 क्वाळं तत्कथने जडेष्वचरमः कारुण्यपाथोनिधे
 वायां देवि सुतस्य साडसमिदं क्षन्तव्यमेवाम्भया ॥ ६० ॥

मातः शृङ्गापुरीनिवासरसिके मातृगङ्गुम्भस्तनि
 प्राणायाममुष्मैर्विनापि मनसः स्थैर्यं द्रुतं देहि मे ।
 येनाळं सुभमन्यदुर्लभमडोरात्रं भजाम्यन्यवळं
 प्राप्स्याम्यात्मपरैकबोधमयलं निःसंशयं शारदे ॥ ६१ ॥

वेदाभ्यासजडोऽपि यत्करसरोजगतगडात्पद्मभू-
 श्चित्रं विश्वमिदं तनोति विविधं वीतक्रियं सङ्कियम् ।
 तां तुङ्गातटवाससक्तलुङ्गयां श्रीयङ्गराजालयां
 श्रीमच्छङ्करदेशिकेन्द्रविनुतां श्रीशारदाभ्यां भजे ॥ ६२ ॥

वैराग्यं दृढमम्भ देहि विषयेष्वाद्यन्तदुःखप्रदे-
 श्याम्नायान्तविचारणे स्तिरतरां यास्थां कृपावाशिधे ।
 प्रत्यगब्रह्मणि चित्तसंस्थितिविधिं सम्बोधयाश्चेव मां
 त्वं भूषे सकलं ममेति गुरवः प्रादुर्भूतः शारदे ॥ ६३ ॥

कमलासनवरकामिनि करधृतचिन्मुद्रिके कृपाभोषे ।
 करकलितामलकालं तत्त्वं मां बोधयतु जगदम्भ ॥ ६४ ॥

करविधृतकीरडिम्भां शरदभ्रसधर्मवस्त्रसंवीताम् ।
 वरदाननिरतपाणिं सुरदां प्रणामामि शारदां सदयाम् ॥ ६५ ॥

कामाक्षीविपुलाक्षीमीनाक्षीत्यादिनामभिर्मातः ।
 काञ्चीकाशीमधुरापुत्रेषु भासि त्वमेव वाङ्मननि ॥ ६६ ॥

यन्द्रार्धशेभरापररुपश्रीशङ्करार्थकरपूजये ।
 यन्द्रार्धकृतवत्से यन्मनदिग्धे नमामि वाणि पदे ॥ ६७ ॥

जय जय चिन्मुद्रकरे जय जय शृङ्गाद्रिविडराल्यग्रे ।
 जय जय पद्मजजाये जय जय जगदम्भ शारदे सदये ॥ ६८ ॥

दुर्वसनदत्तशापप्रतिपालनलक्ष्यतः समस्तानाम् ।
 रक्षार्थमवनिमध्ये कृतचिरवासां नमामि वाग्देवीम् ॥ ६९ ॥

नवनवकवनसमर्थं पटुतरवाग्धूतवासवाचार्यम् ।
 वनजासनवरमानिनि वरटे कुरु शीघ्रमङ्घ्रिनतम् ॥ ७० ॥
 भगवत्पदमण्डनयोर्वाहमडे सकललोकचित्रकरे ।
 अङ्गीकृतमाध्यस्थ्यां जगदम्बां नौमि शारदां सदयाम् ॥ ७१ ॥
 सेवापूजनमनविधयः सन्तु दूरे नितान्तं
 कादाचित्का स्मृतिरपि पदाम्भोजयुग्मस्य तेऽम्ब ।
 मूकं रङ्गुं कलयति सुराचार्यमिन्द्रं च वाया
 लक्ष्म्या लोको न च कलयते तां कलेः किं छि दौःस्थ्यम् ॥ ७२ ॥
 आशावस्त्रः सदात्मन्यविरतलृदयस्त्यक्तसर्वानुरागः
 काये यक्ष्मुभेष्वप्यनुदितममतः क्वापि कस्मिंश्च काले ।
 शैलाग्रेसरण्यकोणे क्वचिदपि पुलिने क्वापि रेवातटे वा
 गङ्गातीरेऽथ तुङ्गातटभुवि च कदा स्वैर्यारी भवेयम् ॥ ७३ ॥
 कल्पन्तां काम्यसिद्धयै कलिमलगतये याक्षयैश्चर्यसिद्धयै
 कारुण्यापारपूराः कमलभवमनोमोददानप्रताड्याः
 कात्यायन्यब्धिकन्यामुभसुररमणीकाङ्क्षमाणाः कवित्व-
 प्राग्भाराम्भोधिराकाङ्क्षिकरिणाः शारदाम्बाकटाक्षाः ॥ ७४ ॥
 कल्पादौ तन्मडिम्ना कतिपयदिवसेष्वेव लुमेषु मार्गो-
 ष्वाम्नायप्रोदितेषु प्रवरसुरगणैः प्रार्थितः पार्वतीशः ।
 आम्नायाध्वप्रवृद्धयै यतिवरवपुषागत्य यां शङ्कशैले
 संस्थाप्यार्या प्रथके निवसतु वदने शारदा सादरे सा ॥ ७५ ॥
 तिष्ठाम्यत्रैव मातस्तव पदयुगलं वीक्षमाणः प्रमोदा-
 न्नाडं त्यक्त्वा तवाङ्घ्रिं सकलसुभकरं क्वापि गच्छामि नूनम् ।
 छायां मत्तां विधत्स्व प्रवचनमनमनध्यानपूजासु शक्तां
 शुद्धामेकां त्रिलोकीजननपटुविधिप्राणकान्ते नमस्ते ॥ ७६ ॥
 त्वद्भ्रजे वर्तमाने वदनसरसिजे दुर्लभं किं नराणां
 धर्मो वाऽर्थश्च कामोऽप्यथ च सकलसन्त्यागसाध्यश्च मोक्षः ।
 काम्यं वा सार्वभौम्यं कमलजदयितेऽडेतुकारुण्यपूर्णे
 शङ्काद्यावासलोले भवति सुरवराराध्यपादारविन्दे ॥ ७७ ॥
 दृष्ट्वा त्वत्पादपङ्केरुडनमनविधावुधतान्भक्तलोक-

नृरं गच्छन्ति रोगा हरिमिव हरिणा वीक्ष्य यद्भ्रत्सुदूरम् ।
कालः कुत्रापि लीनो भवति दिनकरे प्रोधमाने तमोव-
त्सौभ्यं यायुर्यथाञ्जं विकसति वयसां देवि शृङ्गाद्रिवासे ॥ ७८ ॥

नाडं त्वत्पाद्यपूजामिड गुरुथरणासाराधनं थाप्यकार्षं
नाश्रौषं तत्त्वशास्त्रं न य भलु मनसः स्थैर्यवेशोऽपि कश्चित् ।
नो वैराग्यं विवेको न य मम सुदृढा मोक्षकाङ्क्षाऽपि नूनं
मातः कावा गतिर्मे सरसिजभवनप्राणकान्ते न जाने ॥ ७९ ॥

नौमि त्वां शैववर्याः शिव इति गणनाथार्थका विघ्नहर्ते-
त्यार्थेत्यम्भाङ्घ्निसक्ता हरिभजनरता विष्णुरित्यामनन्ति ।
यां तां सर्वस्वरूपां सकलमुनिमनःपद्मसञ्चारशीलां
शृङ्गाद्यावासलोलां कमलजमण्डिणीं शारदां पारदाभाम् ॥ ८० ॥

यः कश्चिद्बुद्धिहीनोऽप्यविदितमनमनध्यानपूजाविधानः
कुर्याद्यद्यम्भ सेवां तव पदसरसीजातसेवारतस्थ ।
यित्रं तस्यास्यमध्यात्प्रसरति कविता वाङ्मनीवामराणां
सालङ्कारा सुवर्णा सरसपद्युता यत्रवेशं विनैव ॥ ८१ ॥

याचन्ते नम्रलोका विविधगुरुकृष्णकान्तदेहाः पिशार्यै-
राविष्टाङ्गाश्च तत्तज्जनिताभुत्तरकलेशनाशाय शीघ्रम् ।
किं कुर्यां मन्त्रयन्त्रप्रमुषविधिपरिज्ञानशून्यश्चिडित्सां
कर्तुं न त्वत्पदाञ्जस्मरणालवभृते वाणि जानेऽत्र किञ्चित् ॥ ८२ ॥

रागद्वेषादिदोषैः सततविरहितैः शान्तिदान्त्यादियुक्तै-
राचार्याङ्घ्र्यञ्जसेवाकरणापटुतरैर्लभ्यपादारविन्दा ।
मुद्रासङ्कुम्भविद्याः करसलिलरुहैः सन्ध्याना पुरस्ता-
दास्तां वाग्देवता नः कलिकृतविधिधापत्तिविध्वंसनाय ॥ ८३ ॥

वारय पापकटम्भं तारय संसारसागरं तरसा ।
शोधय चित्तसरोजं बोधय परतत्त्वमाशु मामम्भ ॥ ८४ ॥

सखिद्रूपात्मनिष्ठः प्रगलितसकलाक्षादिवृत्तिः शयानो
भुञ्जानः सत्यसौभ्यं तदितरसुभतः प्रामनीरागभावः ।
पाषाणे वाथ तल्पे वनभुवि सधने पार्थिवस्याऽश्मडेभ्रो-
नर्या मृत्यौ य तुल्यः सततसुभिमनाः स्यां कदा शारदाम्भ ॥ ८५ ॥

डिं पाठयेयं लघुचन्द्रिकां वा डिं वा त्यजेयं सकलप्रपञ्चम् ।
स्वप्नेऽथ मे ब्रूहि किमत्र कार्यं ओलायितं मामकमम्ब येतः ॥ ८६ ॥

त्यागे वाऽध्यापने वा मम भलु न गिरां देवि कायस्ति शक्ति-
स्त्वं वै सर्वत्र हेतुर्यदसि निरवधिर्वारिराशिः कृपायाः ।
तस्मात्स्वप्नेऽथ कार्यं मम भलु निष्पिलं बोधयैवं कुरुष्वे-
त्यज्ञानां बोधनार्थं त्वमिह बहुविधा अम्ब मूर्तीर्बिम्बि ॥ ८७ ॥

वितर विधिप्रेयसि मे विमलधियं वाञ्छितं च तरसैव ।
विषगुमुभामरवन्द्ये विधुभिम्बसमानवदनकञ्जाते ॥ ८८ ॥

शारदनीरदसन्निभवसने वनजासनान्तरङ्गयरे ।
वरटावल्लभयाने वरटे वाग्देवि शारटे पाहि ॥ ८९ ॥

सप्तदशस्रमविरतमीशेन समस्तविधानाम् ।
विरयितवादां कुतुकात्सामोदं नौमि वाञ्छनमीम् ॥ ९० ॥

सुरवरनिषेव्यपाटे सुभलवाधूतकेडिकुलनिनटे
सुरवनविहारबलटे सुरवरटे पाहि शारटे सुरटे ॥ ९१ ॥

कुन्दरदनेऽम्ब वाणि मुकुन्दरवीन्द्रादितेववर्येऽये ।
कुन्दरकृपावशान्मुकुन्दवराधांश्च मे निधीन्हेडि ॥ ९२ ॥

स्फुरशरदिन्दुप्रतिभटवदने वाग्देवि मामके मनसि ।
वरदाननिरतपाणे सरसिजनयने सरोजजातसम्भि ॥ ९३ ॥

अस्थिरभक्तेर्मम देवि गिरां शीघ्रं दत्त्वा काञ्चित्सिद्धिम् ।
कुरु सुदृढां मम तव पादाब्जे भक्तिं शृङ्गागिरीन्द्रनिवासे ॥ ९४ ॥

सहमानसोदरि सह प्रएतकृता मान्डीनमन्तुततीः ।
सहमानसोदरीत्वं त्यज वा युक्तं यदत्र कुरु वाणि ॥ ९५ ॥

वलभिन्मुभनिर्जरवरशेव्ये कलवचनन्यङ्कृतपिकरावे ।
जलजप्रतिभटपद्युगरभ्ये कलय प्रवरं कृतिनामेनम् ॥ ९६ ॥

करविलसद्भरपुस्तकमाले शरदञ्जालड्रुतिडरयेले ।
अरणीसुमनिभकुङ्कुमङ्गाले शरणां मम भव धृतशुकबाले ॥ ९७ ॥ var अरणीसुतनिभ
कलयासक्तिं कमलजदयिते तुलनाशून्यामीमनुवर्ये ।
वलयाञ्चितकरसरसीजाते ललनाभिः सुरविततेः पूजये ॥ ९८ ॥

शृङ्गक्षमाभृद्धूटविडारे तुङ्गातटभूकृतसञ्चारे ।

वायां देवि प्रार्थितमर्थं शीघ्रं देहि प्रणतायास्मै ॥ ८८ ॥

नाडं सोढुं कालविलम्बं शङ्कोभ्यम्ब प्रणतप्रवणे ।

ऽप्सितमर्थं देहि तदाशु दुःखिणस्वान्ताम्बुजबालघृणे ॥ १०० ॥

ऽति शृङ्गेरि श्रीजगद्गुरु श्रीसखिदानन्दशिवाभिनवनृसिंह-

भारतीस्वामिभिः विरचितः श्रीशारदाशतश्लोकीस्तवः सम्पूर्णः ।

Proofread by PSA Easwaran

——
Shri Sharada Shatashlokistavah

pdf was typeset on December 22, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

